

Tinco van Hylckema Vlieg

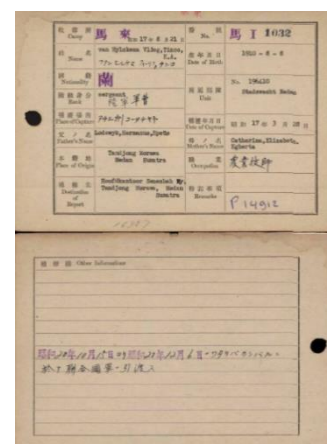
Tinco Epeus Andringa van Hylckema Vlieg is geboren op 8 augustus 1910 in Vlaardingen. Hij was de zoon van Lodewijk Hermanus Epeus van Hylckema Vlieg en Catharina Elizabeth Egberta Vosbergen.

Hij ging studeren aan de Landbouwhogeschool in Wageningen in de richting koloniale bosbouw. Hij behaalde het diploma in juni 1937 en werd ingenieur bij Staatsbosbeheer.

Toen hij in Wageningen studeerde, was hij actief als welpenleider bij groep 1, Heeromagroep, in Wageningen. In Wageningen ontstond al snel na de start van Scouting in Nederland de Vereeniging voor Scoutswerk in Wageningen. In 1911 namen ze hun reglement aan. Later ontstonden twee groepen, de groene onder leiding van Hopman de Voogd en de paarse troep, onder leiding van vaandrig Heeroma. Na zijn overlijden werden de troepen weer samengevoegd en naar hem vernoemd, de Heeromagroep. Na een tijd in de feestzaal van studentensociëteit samengekomen te zijn, kregen de padvinders in 1928 een clubhuis aan de Domeinweg. Met de komst van hopman Broekema groeide de groep weer en ontstonden in 1936 weer twee troepen, met hopman Ludolf Broekema bij de Heeromatroep en hopman dr. Jan Boes bij de Otto van Gelregroep.

Na zijn studie verhuisde hij naar Nederlands Indië en kwam terecht op Sumatra. In 1940 was Tinco lid van de wetenschappelijke afdeling van de Senembah maatschappij Amsterdam/Medan. Tijdens de mobilisatie was hij sergeant bij de Stadswacht in Medan. Hij werd krijgsgevangen genomen en geïnterneerd. Hij kwam onder andere terecht in kamp Gloegoer.

In Centraal-Atjeh moest een weg worden aangelegd tussen Takengon en Blang Kedjerèn, om voor het Japanse leger nog een verbinding te hebben tussen Noord- en Midden-Sumatra. De weg werd aangelegd door het binnenland. Blang Kedjerèn was het basiskamp, van waaruit de kampen langs de weg werden bevoorrad. Met de aanleg werd begonnen op 1 januari 1944 met behulp van romusha's. Romusha's waren inheemse arbeiders die aan slavernij grenzende omstandigheden voor de Japanse bezetter moesten werken. Op 16 maart 1944 gingen ook krijgsgevangenen aan het werk, die vanuit kamp Gloegoer kwamen. De weg was op 20 juli 1944 gereed. In oktober gingen de krijgsgevangenen naar het krijgsgevangenkamp Soengei Sengkol.

Tinco trouwde op 13 juni 1947. Na de oorlog emigreerde hij naar Amerika, waar zijn naam werd veranderd in Van Hylckema. In TIME magazine van 15 december 1952 staat : After

being naturalized, Tinco Epeus Andringa Van Hylckama Vlieg, sometime of The Netherlands, got the court's permission to change his name to Tinco Epeus Andringa Van Hylckama.

Hij is in de Verenigde Staten overleden op 22 oktober 1991.

Meer informatie

[Tinco Epeus Andringa van Hylckama Vlieg \(1910-1991\) » Families Klein, Ree, de Breed en de Vries van Terschelling » Genealogie Online](#)

[Japanse interneringskaarten | Nationaal Archief](#)

[Weest paraat; officieel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 18, 1934, no. 5, 1934 » 1934-05 - Pag. 8 | Delpher](#)

[Birma-Siam-spoorweg \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[BLANG KEDJEREN \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

[Naamlijst Atjeh party \(japansekrijgsgevangenkampen.nl\)](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.